U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **Městský soud v Praze,** se sídlem Spálená 2, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2016, č. j. 45 A 99/2016 – 37,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce zaslal prostřednictvím e-mailu dne 5. 9. 2016 Městskému soudu v Praze podání nazvané „*Žaloba proti nezákonnému zásahu ve věci pod sp. zn. MSPH 77 INS 4140/2016*“. Podáním ze dne 26. 9. 2016 podal návrh na odnětí věci městskému soudu z důvodu vhodnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 10. 2016, č. j. Nad 243/2016 – 15, přikázal věc Krajskému soudu v Praze podle § 9 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Krajský soud usnesením ze dne 24. 11. 2016, č. j. 45 A 99/2016 – 37, odmítl „*žalobu*“ ze dne 5. 9. 2016 pro nesplnění podmínek řízení, neboť žalobce napadl postup městského soudu a Vrchního soudu v Praze při výkonu jejich rozhodovací činnosti.

[3] Dne 1. 12. 2016 žalobce zaslal prostřednictvím e-mailu krajskému soudu dvě podání označené jako „*Žaloba proti nezákonnému zásahu ve věci pod sp. zn. 45 A 99/2016 Krajského soudu v Praze*“ a „*Žaloba pro zmatečnost, žaloba na obnovu řízení ve věci pod sp. zn. 45 A 99/2016 Krajského soudu v Praze*“. Krajský soud vyhodnotil tato podání jako kasační stížnosti a postoupil je Nejvyššímu správnímu soudu. Podání shodného obsahu žalobce doručil osobně městskému soudu dne 5. 12. 2016.

[4] Dne 27. 12. 2016 žalobce zaslal prostřednictvím e-mailu Nejvyššímu správnímu soudu podání označené jako „*Kasační stížnost proti rozhodnutí sp. zn. 45 A 99/2016*“. Podání shodnému obsahu žalobce zaslal Nejvyššímu správnímu soudu poštou dne 2. 1. 2017.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nejsou splněny.

[6] Podání žalobce (stěžovatele) ze dne 1. 12. 2016, která krajský soud vyhodnotil jako kasační stížnosti a postoupil Nejvyššímu správnímu soudu, byla krajskému soudu zaslána prostřednictvím e-mailu bez elektronického podpisu.

[7] Kasační stížnost je úkonem, kterým se disponuje řízením. Podle § 37 odst. 2 s. ř. s. lze takový úkon provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě. Pokud je kasační stížnost podána prostřednictvím e-mailu bez elektronického podpisu, musí být potvrzena podáním shodného obsahu nebo musí být předložen její originál v třídenní lhůtě, jinak se k tomuto podání nepřihlíží (§ 37 odst. 2 věta druhá s. ř. s.). Tento požadavek platí i po novele soudního řádu správního provedené zákonem č. 298/2016 Sb. s účinností od 19. 9. 2016 (blíže viz rozsudek ze dne 21. 12. 2016, č. j. 7 As 274/2016 – 16).

[8] E-mailová podání ze dne 1. 12. 2016 stěžovatel v třídenní lhůtě nepotvrdil písemně podáními shodného obsahu, ani předložením originálů. Za řádné doplnění ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s. nelze považovat osobní předložení podání shodného obsahu městskému soudu. Byť stěžovatel doručil tato podání v třídenní lhůtě dne 5. 12. 2016 (v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. se za poslední den třídenní lhůty považuje pondělí 5. 12. 2016), nedoručil je Nejvyššímu správnímu soudu, ani soudu, který vydal napadené rozhodnutí. Není-li kasační stížnost podána k Nejvyššímu správnímu soudu, je podle § 106 odst. 4 s. ř. s. lhůta k podání kasační stížnosti zachována pouze v případě, byla-li podána u soudu, který vydal napadené rozhodnutí. Za řádné potvrzení e-mailového podání ve smyslu § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s. by tedy bylo možné akceptovat potvrzení podání u soudu, který vydal napadené rozhodnutí (viz nález Ústavního soudu ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. I. ÚS 955/16, odst. 16). Tak tomu ovšem v posuzované věci nebylo, neboť napadené usnesení vydal krajský soud.

[9] K podáním ze dne 1. 12. 2016 proto Nejvyšší správní soud v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. nepřihlížel.

[10] Také podání ze dne 27. 12. 2016 označené jako „*Kasační stížnost proti rozhodnutí sp. zn. 45 A 99/2016*“ stěžovatel zaslal prostřednictvím e-mailu bez elektronického podpisu. Podání shodného obsahu podal k poštovní přepravě až dne 2. 1. 2017 (viz obálka založená na č. listu 20 spisu Nejvyššího správního soudu), tedy nikoliv ve třídenní lhůtě podle § 37 odst. 2 věty druhé s. ř. s. Posledně uvedené podání proto nelze považovat za potvrzení podání ze dne 27. 12. 2016 ve smyslu citovaného ustanovení, ale za samostatné podání.

K podání ze dne 27. 12. 2016 proto Nejvyšší správní soud v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. nepřihlížel.

[11] Následně se soud zabýval otázkou, zda bylo řízení o kasační stížnosti řádně a včas zahájeno podáním ze dne 2. 1. 2017. Byť bylo toto podání zasláno v písemné formě a bylo řádně podepsáno, nebylo zasláno včas.

[12] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle doručenky založené ve spisu krajského soudu bylo usnesení č. j. 45 A 99/2016 – 37 doručeno stěžovateli fikcí v pátek dne 9. 12. 2016 (§ 49 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, za použití § 42 odst. 5 s. ř. s.). Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy marně uplynula v pátek dne 23. 12. 2016. Kasační stížnost odeslaná prostřednictvím držitele poštovní licence dne 2. 1. 2017 je tedy opožděná. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout (§ 106 odst. 2 poslední věta s. ř. s.).

[13] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.].

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] Závěrem soud doplňuje, že s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti pro opožděnost nerozhodoval o žádostech stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Pro úplnost soud dále podotýká, že již podání stěžovatele ze dne 5. 9. 2016 bylo doručeno městskému soudu pouze prostřednictvím e-mailu bez elektronického podpisu a nebylo doplněno ve lhůtě tří dnů v souladu s požadavky § 37 odst. 2 s. ř. s. Městský soud (resp. následně krajský soud) neměl k tomuto podání přihlížet. S ohledem na opožděnost kasační stížnosti směřující proti usnesení ze dne 24. 11. 2016, č. j. 45 A 99/2016 – 37, se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat zákonností tohoto usnesení, byť s ohledem na výše uvedené je zřejmé, že nemělo být vůbec vydáno, neboť podáním ze dne 5. 9. 2016 nebylo řádně zahájeno řízení o žalobě. Zrušení uvedeného usnesení o odmítnutí žaloby a vrácení věci krajskému soudu s pokynem, aby věc bez dalšího založil a k podání ze dne 5. 9. 2016 nepřihlížel, by však i v případě včasně podané kasační stížnosti bylo ryze formální a v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2017

JUDr. Marie Žišková

předsedkyně
senátu